

սահատութիւն . թողուլ որ ամէն մարդ իր մտաց և յօժարութեանը յարմար հաւատք մը գտնեն , իրենց սրտերնուն ախորժածն ընեն , իրենց ուզած կանոնով ապրին , կարծելով որ այսպիսով երջանիկ պիտի ըլլան : Եւսանկ ծուռ ճամբով երջանկութեան հասնելու տեղ ,

ամէն տեսակ թշուառութեան մէջ ընկողմելով՝ յուսահատած կը կորսուին : Եւսպիսի ճաղրական ազատութիւն մտաց քան զամէն կապն ալ դժնդակ է :

(ՄԱՅՄԱՆՆ ՈՒՐԻՔ ԱՅԳԱՄ)

Բ Ա Ն Ա Ս Ի Ր Ա Կ Ա Ն Տ Ե Ղ Ե Կ Ո Ւ Թ Ի Ի Ն

Մ Ա Տ Ե Ն Ա Գ Ր Ո Ւ Թ Ի Ի Ն

Կարոլոս Կոլտոնի :

ՍՈՒՒԷՐԻ կատակերգական հանձարոյն նախանձորդներուն մէջ արժանապէս գլխաւորներէն մէկը՝ մանաւանդ թէ առջինը կրնայ սեպուիլ Կարոլոս Կոլտոնի իտալացին , որ 1707ին ծնաւ Վենետիկ՝ հարուստ ցեղէ մը , որոնց բուն հայրենիքը Լոտալիոյ Սոտենա քաղաքն էր : Կնոջը վրան շատ սէր ունէին ու տղուն ամէն ուզածը գոհ ընել կը ջանային . ասանկով Կոլտոնի իր ուրախ ու զուարճասէր բարուցը յարմար դաստիարակութիւն մը առաւ . որով և շատ առիթներ ունեցաւ այն մատաղ հասակէն իր հանձարոյն ճաշակները ցուցնել , քանի մը պզտի կատակերգութեանց պէս զրուածքներ հանելով . որով յայտնի կ'իմացնէր թէ հայրենիքը որ մը իրմէն ինչ բանի ակնկալու-

թիւն պիտի ունենար : Բայց ասոր վրայ շատ չանցաւ , Կարոլոսին պապը մեռաւ որ շատ հարստութեան տէր էր , և միանգամայն տանը մատակարարութիւնը իրեն ձեռքն էր . ուստի իրեն մեռնելէն ետքը տունը տակն ու վրայ ըլլալով՝ Կարոլոսին հայրը ստիպուեցաւ Վենետիկէն Բերուճիա անցնիլ . ու հոն բժշկութեան պարապիլ՝ որուն համար որ արդէն հռոմ վարպետութեան պսակը առած էր : Հոն զտղան Յիսուսեանց դպրոցը դրաւ . ուր բանասիրական ուսմանց ընթացքը կատարելէն ետեւ՝ Ուիմինի անցաւ Դոմինիկեան կրօնաւորներէն փիլիսոփայութիւն սորվելու համար . բայց սակայն փիլիսոփայութեան տեղ բոլոր ժամանակը Պլատոսի , Տերենտիոսի և Երիստոփանեսի կատակեր-

գուժեանց վրայ կ'անցընէր : Ուստի խեղճը միտքը կատակերգուժեան վրայ բորբոքած՝ որուն բնատուր հանձարը զինքը կարծես թէ բռնի կը քաշէր կը ձգէր, ծանօթացաւ քաղքին կատակեր գու գերասանից, ու խօսքը մէկ ընելով հետերնին Սէնտիկի մօտ Վիոճճա քաղաքը փախաւ, ուր եկեր էր բնակելու իր մայրը : Ըս բանս հօրը աւկանջին հասնելով վազեց եկաւ Վիոճճա ու լաւ մը յանդիմանեց տղան . ալ անկէց վերջը իր քովն առաւ զինքը, ու սկսաւ բժշկուժիւն սորվեցընել, և հիւանդաց այցելուժեան որ կ'երթար, զինքն ալ միշտ հետը կը պտըտցընէր, որպէս զի տեսնելովը՝ աւելի լաւ վարժի ու փորձ ըլլայ :

Վանի մը ամսէն ետքը՝ դերասանները իրենց բանը լմնցընելով՝ նորէն Սիմիոնի դարձան . բայց Վոլտոնին չկրցաւ հետերնին երթալ, ուստի անանկ լքում մը եկաւ վրան, որ ալ անկէ ետքը Վիոճճան ալ բժշկուժիւնն ալ իրեն աչքին մէյմէկ անբերելի տանջանք էին : Կնոզքը կարեկցելով իրենց որդւոյն՝ մտածեցին որ փաստաբանուժեան դնեն և աս արհեստը սորվելու համար զինքը Սէնտիկ զրկեցին : Ս երջը Ռաւիոյ համալսարանը մտաւ . հոն տարի մը կենալէն ետեւ՝ հանգրտեան ժամանակը Վիոճճա դարձաւ, և մէկուն պաշտպանուժեանը վրայ դատաստանական ճառ մը գրելուն համար՝ անունը շատ ելաւ : Ընանկ որ երբ նորէն Ռաւիա դարձաւ՝ ատենաբանի աւնուամբ մտաւ հոն . վրան շատ չանցաւ՝ ուրիշ ճառ մ'ալ չինեց՝ որ լի էր սուր երգիծաբանուժեամբք : Երբոր իր մէկ քանի սուտ բարեկամներուն խարդախուժեամբը, որոնք խօսք տուեր էին իրեն ամենեւին ծածուկ պահելու, բանը ասդիս անդին տարածուեցաւ, համալսարանէն ալ քաղքէն ալ նախատանօք վաւրտեցին զինքը : Վոլտոնի առ խեղճուժեան վիճակին մէջ չհամարձակելով նորէն ծնողացն ու ազգականացը առջին ելլել՝ միտքը դրաւ որ հընում երթայ գլխուն ճարը տեսնէ : Բայց

ստիպուելով՝ ահամայ Վիոճճա դարձաւ, ուր հայրը իրեն վրայ գուժ շարժելով ներեց և Ֆրիուլի տարաւ :

Վոլտոնի հոն ալ երկար ատեն չկրնալով կենալ՝ դէպ 'ի Վերմանիա ճամբորդուժեան ելաւ, ու վերջէն Սոտենա գնաց իր ուսմունքները լմնցընելու համար : Ընկէց Ֆելզրէ անցնելով՝ տեղուժեան պաշտօնի մը մէջ մտաւ : Հոն իր ամէն զբաղանքներովը երկու կատակերգուժիւն շինեց : Վիչ ատենէն հայրը մեռաւ . ուստի մօրը յորդորանօքը 1732ին նորէն Սէնտիկ իր հայրենի քաղաքը դարձաւ ու սկսաւ փաստաբանուժեան տալ զինքը : Հոն պարապ ատենները օրացոյց կը շինէր, որուն մէջ ծանր՝ միանգամայն զուարճալի խօսքերով, ոտանաւորն արձակի հետ խառնելով ու ծիծաղաշարժ գուշակուժիւններովը՝ ժողովրդեան շատ հաճոյ անցաւ : Ըս գովեստներէն քաջալերուելով՝ շարագրեց նաև տաղերգուժիւն մը . բայց անոր վրայ երկայն չկեցաւ Սէնտիկ . որովհետև Սէնտիկոյ դեսպանը իր պալատականներուն կարգը անցընելէն ետև զինքը՝ 1733ին պատերազմին ատենը իբրև քարտուղար Վրեմա տարաւ Վոլտոնին . բայց թշուառուժեամբ ան պաշտօնէն ալ զրկուելով՝ դէպ 'ի Սոտենա ճամբայ ելաւ որ երթայ մայրը գտնէ : Վրեմա շինած Ռելիսարիոս ողբերգուժիւնը՝ Սերունա եկած ատենը ձևացընել տուաւ նոյն քաղքին կատակերգուաց ընկերուժեանը, որոնց բանաստեղծն ալ անկէ վերջը ինքն եղաւ : Ընկէց Սէնտիկ գնաց և հոն Սոզմունտա ողբերգուժիւնն ու ուրիշ խաղեր ալ շինեց, և խել մը ատեն ընկերուժիւնը ուր որ կ'երթար՝ ինքն ալ միատեղ էր : Ընանկով Վոլտոնին իր փառացը ասպարիզին մէջ մտաւ, ու հետզհետէ շարագրեց Սինալտոս, Լընրիկոս թագաւոր Սիկիլիոյ և Վուսթաւոս Սազալուած թատերական խաղերը . և որովհետև անկէ ետքը երևելի դերասաններու համար խաղ պիտի պատրաստէր, որոնց մէջ էր նա և Սաքքի, որ

չատ մեծ անուն հանած էր, մտածեց
 Խտալացուց թատերգութիւնը կարգի
 բերել, ու շինեց Լ.ՅՐ աշխարհին, ու
 խել մը ուրիշ կատակերգութիւններ
 ալ, որոնց համար շատ գովեստներ կ'առ-
 ներ Սաքքիէն: Եւ թէպէտ այս ա-
 տենա Ղենովայի տէրութեան կողմա-
 նէ Սենետիկ կեցող հիւպատոս ըն-
 տրուեցաւ, բայց սակայն ոչ երբէք ձեռ-
 քէ կը ձգէր իր աս զուարճալի զբաղան-
 քը: Բայց վերջէն բաղդը դառնալով
 ունեցածին մեծ մասը կորսընցուց, ու
 շատ տեղեր բարբարական պտրտելէն,
 հիւպատոսութենէն հրաժարելէն, ու
 երևելի մարդկանց հետ ծանօթանալէն
 ետքը՝ Բիգա Բրկադեանց ճեմարանին
 մէջ յանկարծական նուագ մը խօսելուն
 համար՝ դատաստանական և քաղաքա-
 կան փաստաբան ընտրուեցաւ, որով
 Վոլտոնիին գործքերը քիչ մը վրայ ե-
 կան: Սակայն այս յաջողութիւնն ալ
 երկայն չքշեց, և Վոլտոնիին վերջապէս
 իր հանդարտութիւնը Սենետիկ գը-
 տաւ, ուր 14 տարի գրեթէ տեղէն չը-
 շարժեցաւ, բաց 'ի մէկ քանի պզտիկ
 ճամբորդութիւններէն. ինչպէս ան-
 դամ մը Բարմա գնաց. ուր գուքսը ի-
 րեն արքունի բանաստեղծի անուն տը-
 ւաւ ու թողակ մ'ալ կապեց. դարձեալ
 ուրիշ անգամ հռոմ գնաց, և Աղեմէս
 ժ.Բ սրբազան պապը իրեն հետ շատ
 քաղցրութեամբ խօսեցաւ: Լ.ՅՍ ա-
 տեններս Վոլտոնիին իր կատակերգու-
 թեանց մեծ մասը շարագրեց, որոնցմէ
 տասնըվեցը՝ տարուան մը մէջ շինեց էր.
 բայց իր ստացած փառքէն եւել խեղ-
 ճութիւն քաշեց. մէկ կողմանէ գերա-
 սաններուն անիրաւութիւնը ու ժողո-
 վըրդեան ասերախտութիւնը. մէկալ
 կողմանէ քաշած հիւանդութիւնները
 հալածանքները ու ասոր անոր սուտ
 դատաստանները և սպառնալիքը խեղճ
 Վոլտոնիին վրան չարաչար ծանրացան.
 իսկ ինքը զարմանալի արիութեամբ
 ամէն դժբաղդութեանց կը համբերէր:
 Բայ ամէն կրած վշտերն ու նեղութիւն-
 ները տեղն 'ի տեղը կը ստորագրէ իր
 մէկ քանի գրուածոց մէջ, ուր պարզ

ոճով մը և լաւ գննութիւն երով կը
 խօսի նաև թատերգութեա վրայ:
 Լ.Յնչափ համբաւը տարա ուած էր
 ամէն տեղ որ երբ ծերութեւն տարի-
 քին հասաւ ու իր բազմամե, աշխա-
 տանացն ու քաշածներուն վը 'յ քիչ մը
 հանգիստ պէտք էր առնել Փարիզ
 կանչուեցաւ մայրաքաղքին ի յալական
 խաղարկութեան թատրը կա գաւորե-
 լու համար: Հոն քսանըչորս կ ստակեր
 գութիւն գրեց, և Վուգովի ոս ժեհն
 պալատը իտալերէն լեզուի ուսուցիչ
 ընտրուեցաւ. այն պաշտօնն ու յաջո-
 ղութեամբ լինցընելէն ետև թագա-
 ւորը իրեն տարուէ տարի 40(0 լիրայի
 եկամուտ մը կապեց: Վոլտոնի նորէն
 իր արհեստը ձեռք առաւ ու խել մը
 նոր կատակերգութիւններ շարագրե-
 լով Փարիզէն Խտալիա, Լոնտրա և
 Բարդուկալ կը խաւերէր: Բայց իր ա-
 նունը աւելի պայծառացընողը Գժո-
 խաղէմ բարերար ըսուած կատակեր-
 գութիւնն եղաւ, զաղղիերէն լեզուով
 գրած և զաղղիացուց բնաւորութեանն
 ու սովորութեանցը այնպէս լաւ յար-
 մարցուցած էր, որ անթիւ ծափահա-
 ղութիւններէ ու գովեստներէ զատ՝
 թագաւորէն իբրև ընծայ 150 լուիճի
 ոսկի առաւ:
 Աթսուն տարուան էր Վոլտոնի երբ
 հրատարակեց իր Յիշատակարանները,
 որոնք իր վերջի աշխատութիւնը եղան:
 Բնիկ վերջը հինգ տարիի չափ ալ ապ-
 րեցաւ. և թէ որ Գաղղիոյ մեծ յեղա-
 փոխութեան խռովութիւնը չէլէր՝ գու-
 ցէ դեռ քանի մը տարի ալ կ'երկննար
 կեանքը: Սասն զի թագաւորութեան
 վերցուելովը իր տարեկան թողակն ալ
 կորսընցուց. խեղճ ծերը ամէն օգնու-
 թեանէ զուրկ մնալով՝ շատ տկարացաւ
 ու անկողին ընկաւ: Լ.Յ ատենա Տէրու-
 թիւնը Վոլտոնիին վերջի թշուառու-
 թիւնը լսելով՝ Ընիէ բանաստեղծին
 յորդորմամբը իրեն նորէն եկամուտ
 կապեց ազգային գանձատունէն 1793են
 սկիզբները: Լ.Յ քաջալերական լուրը
 եկած ատենը խեղճ Վոլտոնիին հոգե-
 վարութեան տազնապի մէջ էր. ու եր-

կրորդ օրը իր կեանքը կնքեց : Իսկ եկամուտը որ էր տարին 1200 Փր . իր ամուսնոյն կապուեցաւ :

Կրտսնին բնութեամբ շատ լաւ սիրտ ունէր , որով այնչափ թշնամեաց նախանձուն ու վնասներուն , առանց նեղսրբտութեան մը իբրև ճշմարիտ քրիստոնեայ համբերեց : Բմէն բանի մէջ չափաւորութիւն ունէր . ձեռքէն եկած օգնութիւնը երբէք մէկու մը չէր զլանար , և ուրիշներուն պակասութեանցը աչք գոցելով ու կարեկցելով՝ վրանին պզտի կատարելութիւն մը տեսնէր՝ կրցածին չափ կը գովէր ու ամենուն աննախանձ կը քարոզէր : Իր մանկութեան հասակէն մինչև ցծերութիւն միշտ ուրախ զուարթ էր . անդադար կորուստներու և վերջի աստիճանի խեղճութեանցը մէջ բնաւ չէր յուսահատեր , մանաւանդ աւելի թեթեւցրնելու համար երբեմն իր գլխէն անցած դէպքերը կատակերգութեանցը նիւթ կ'առնէր : Իսկ կատակերգութեան ունեցած հանձարոյն յաջողութիւնը զարմանալի ու կարգէ դուրս բան մըն է : Զկայ թատերգակ մը որ իրեն չափ շատ միանգամայն և այնչափ ընտիր բան գրած ըլլայ , անանկ որ բոլոր իր շինած թատերգութիւնները երկու հարիւր կտորէն աւելի կը համրուին , որոնց գրեթէ ամենուն մէջ ալ իր աշխոյժը , հանձարը , յանկարծական գիւտերը , նոր նոր դարձուածքները , լեզուին յրստակ մաքրութիւնը , վայելուչ իմաստները , ծաղրաշարժ դէպքերը զարմանալի կերպով մը կը փայլին . բայց աս ալ կը խոստովանինք որ շատ աւելի նորանոր գեղեցկութիւններով զարգարած կ'ըլլային իր գրուածները՝ թէ որ աւելի քիչ թուով և աւելի աշխատութեամբ շինած ըլլային :

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆ

ՔԵԱՐ ՀԱՅԿԱԿԱՆ

ԺԲ .

Գրիգորիոս Լուսատրիչ :

ԲՄԷՆ հայ մանկան սրտին առաջին սիրալիր բաբախմունքը տարակոյս չկայ որ եղած է Գրիգորիոսի երկնատուր և սուրբ անունը : Զկայ հայ սիրտ մը՝ որուն մեծագոյն մասը Գրիգորիոս գրուած չըլլայ . քանի որ այսպիսի հայկական սիրտ մը կը չնչէ՝ Գրիգորիոսի ցանկալի անունը վշտաց ու աղէտից մէջ բալասամ , ու ինդութեանց ժամանակ՝ առաւօտեան անոյշ ցօղի մը պէս վրան զուարթարար կը շողշողայ :

Բսոր համար հայկական Վնարն ալ շատ անգամ իրանդը վառուած իր թրթուուն թելերը իւր Բուքելանման Լուսաւորչին անմահ փառացը նուիրեր է իբրև երախտագիտութեանն ու սրտոյն գոյզն նշան մը իւր երկնաբնակ ծնողին ընծայելով : Բայսպիսի ցանկալի աւանդներու բարեբաղդաբար մենք ալ ստէպ մեր ձեռագիր մատենիցը մէջ հանդիպելով՝ չենք կրնար անտարբեր աչքով թողուլ և անցնիլ , ու մեր սրտին զգացմանցը ցանկանալով հաղորդ ընել երբեմն մեր ազգասէր ընթերցողքն ալ չենք կրնար զանոնք զուրկ թողուլ ասանկ մէկ ցանկալի միւթարութեանէ մը , որ միանգամայն հայ սրտին ալ երախտագէտ զգացմանցը յաւիտենական պարծանք մըն է , և ասպառայից արժանաւոր յիշատակ : Ասան զի ազգային գիւտի կամ պարծանքի մը որչափ ալ մեր սրտին վրայ ազդած բերկրութիւնն ու քաջալերութիւնը մեծ ըլլայ , 'ի վերայ այս ամենայնի քանի որ նոյնը ձեռքէ եկածին չափ մեր պատուական համազգեացը հաղորդած չենք՝ թերի և ըստմասնեայ կը համարինք մեր ունե-